Мати вив’язала у темно-русих косах синьоокої Ганнусі голубі банти й одягла дівчинку у платтячко, яке нагадувало своїм кольором польові синьоцвіти. Потім тато завіз їх "Запорожцем" аж у сусіднє село в гості до баби.

Дівчинці дуже сподобалися бабині курчата — чорні і одне біле. Квочка зовсім не гнівалася на Ганнусю, коли та гралася білим клубочком з двома чорними цятками і жовтим дзьобиком. А як збиралися додому, то дівчинка випросила у баби біле курчатко.

Ганнуся з мамою влаштували маля у картонній коробці з-під татових черевиків: постелили чисту байкову ганчірку, а зверху накрили шматком марлі.

Назвали курчатко Ромашкою.

Щодня Ганнуся бавилася з малятком, бо у дитячий садок не ходила. Серед літа затіяли там ремонт приміщення.

Для Ромашки з кубиків збудувала хатинку, катала її в іграшковій автомашині, водила у садок на травичку. І оберігала від сусідського кота Васька. Той декілька разів хижо блискав жовтими очима на пухнастий клубочок.

Курчатко так звикло до Ганнусі, що не відставало від неї ні на крок: куди дівчинка, туди й воно.

Аж тут повідомили, що через кілька днів Ганнуся повинна йти у дитячий садок. Зажурилася: що ж буде з Ромашкою? На кого залишить мале?

У дівчинки була давня подруга — велика целулоїдова лялька Маринка. З нею вона часто розмовляла, про щось радилася. І тепер посадила її на подвір’ї на споришевий килим. Поруч стала і Ромашка.

— Маринко, — звернулася Ганнуся до ляльки. — На кого я залишу маленьку Ромашку, як піду у садок?

— Залишай зі мною, я догляну, — за ляльку сама ж відповіла дівчинка.

— Хіба тебе вона буде слухатися?

— А ти пшонця насип кругом мене побільше. Курчатко буде їсти і від мене нікуди не піде. І кіт Васько не посміє підступитися. Так, Ромашко?

Послухалася Ганнуся порад ляльки Маринки і прорвала кругом неї спориш. Насипала пшона, налила у бляшанку води, і Ромашка заходилася клювати смачні зерна. Ганнуся сіла під хатою на лаві і тішилася, що має пастушку для своєї улюблениці.

З того часу лялька Маринка доглядала Ромашку…

Минуло декілька місяців. З курчатка виросла велика поважна курка Ромашка. Вона продовжувала дружити з лялькою Маринкою. Коло неї і знесла своє перше яйце. З того дуже тішилася Ганнуся.